

לשמואל ליהוי מקח טעות דכיון שמכירין זה את זה הרי כאילו פסל דמסתמא חייב באתריות: דוצין לנכסא. כגון טבח שאינו עובד דמי רדיא יתירין הרבה על דמי שחיטה: וליחוי. אי דמי רדיא לרדא יהיה לנו ליתן אחר הדמים ונימא הדמים מודיעים דשור לרדיא קונוי דהיינו כ' דינר הדמים מודיעים לרדא וצין והרי זה מקח טעות כמי הא ודאי לרדיא וצין דהא אפילו לשחיטה וצין כיון דדמי רדיא קצבי שהרי נמלא נגחן ואינו שוה אלא " דינרים לשחיטה ואי דמי נכס שנתן קאמר רב דהוי מקח טעות ונפקא מינה לטרחא בדלקמן [אם [השחיטה] (לשיל ק"ו) אין הדמים רחיה חיי מילי גבי מוכר את א בקר ורשעא נמי דקרי ליה לנבקר צמד דכיון דלחו כולי עלמא קרו ל והלכך קא"ל מוכר צמדי מוכרי לך ולא בקר שהמוציא מחבירו לקרוא לנבקר צמד ומדלגא מייתי רחיה מפסיד אבל הכא דהאי גברא צודאי צהאי לוקח דרגיל לקנות לרדיא וגם הדמים מודיעין הלכך ה צמד צמד כו' אלא דקרו ליה נמי לנבקר צמד כולה וצין ליה אלמא בקר אמרינן דכוליה וצין דכיון דידעינן ציה צהאי לוקח שרגיל לקי צמד וצן הלכך אמרי צגנן דהדמים רחיה וה"נ כיון דהאי גברא ז מילתא דמוכחא הדמים רחיה. כן נראה בעיני: דאייקר צישאר ו והיינו ק: וצעי גמרא למאי נפקא מינה. פלוגתא ריבא ושמואל מ ולמכור בצשר הלכך אמר רב הרי זה מקח טעות ויחזיר לו המוסיף

א. ומה שלא צמחה לפי
שעניין לא הגיע מן
הדריעה לז"ש. ג. [ולכן]
תליא התם בחסרון הומן,
לא ותן העטם בחסרון
הדור. מרז"ס. ו. שיש
לפגנו מאותן דרעם ממש
ואנו מכירין בן שאינם
ראויים לעמות זכר.
יט"ז. ט. ד. [ולכן] פירוש
מהו דרמא לא דבר רואב
א"פ"ש ויתר חסרונם מסייעים
למחוזק קמ"ל. מוט' צ"ק
ס. ה. ד. [ולכן] דעתיה
לדוקה וכן אבדענין, א'
לדריא וכן א' לשטתיה
זבן, א' איפתה
בדעתיה דמוכר הכי. ר"י
מנש. ועי"פ. א. עין
ט"ז.